

"La nova llei accentua l'activitat firenca"

El 18 de maig de 1994, el Parlament de Catalunya aprovava per unanimitat la nova llei d'activitats firenques, que entrarà en vigor l'1 de gener de 1995. El director general de Promoció Comercial, Jaume Angerri, es mostra satisfet tant de la unanimitat de l'acord com del significat d'aquesta nova llei, que la força dels esdeveniments havia fet imprescindible.

—*Quines limitacions tenia la llei del 1984 i per què aquesta nova norma?*

—L'antiga llei de fires recollia una filosofia, regulada a l'estat espanyol per un decret de l'any 1943. Aquest antecedent establí la figura de les institucions firenques com unes entitats organitzadores de fires i salons a l'estat, en un règim de concessió pràcticament exclusiva. Després, la llei del 1984 adaptava aquest marc competencial espanyol a l'especificitat de Catalunya, reconeixent aquestes entitats com uns organismes que podien assumir aquestes manifestacions, amb competències exclusives per a desenvolupar aquest mena d'activitats, d'àmbit igual o superior al territori de Catalunya. Això significava un seguit de coses: que s'establí una exclusivitat; que les entitats organitzadores de fires no havien de tenir ànim de lucre; que els reglaments de participació eren restrictius des del punt de vista de l'Europa Comunitària i feien bastant difícil que els operadors privats internacionals actuessin amb seguretat jurídica a l'estat espanyol i que hi tinguessin una activitat directa. Això va motivar una queixa de la comissió de les Comunitats Europees sobre les legislacions aplicables a l'estat espanyol. Aquesta queixa definia pràcticament un doble mecanisme legal:

Jaume Angerri, director general de Promoció Comercial del Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, analitza la importància de la nova llei de fires.

d'una banda, la regulació de les fires dins la llei; d'una altra, tot allò que en restava al marge, que hi era paral·lel.

—*Com fou elaborada aquesta llei?*

—A partir de la legislació de diversos països europeus, vam promoure una nova legislació que mira d'integrar el mecanisme dels organitzadors privats i el dels organitzadors públics; és a dir, fires amb afany de lucre o sense.

—*Quina és la novetat essencial?*

—En lloc de posar l'accent en qui organitza la fira, l'hem posat en l'activitat mateixa, perquè és l'eina de comercialització més important, sobretot per a les empreses mitjanes.

—*La nova designació "fira oficial" és un dels elements de potenciar l'activitat firenca?*

—Sí. El fet d'introduir una classificació per a activitats firenques i que la llei contingui un mecanisme d'absoluta llibertat d'organització

CARME PUÉRTOLAS

de fires, fa que puguin existir diverses manifestacions sobre un mateix àmbit. Premiar una fira amb el terme "oficial" és avalar-la com una referència pel reconeixement que té, la capacitat de convocatòria, tradició..., cosa que no és cap discriminació respecte a les altres. Un altre objectiu pel qual el govern de la Generalitat de Catalunya en reconeix el caràcter oficial és per la projecció internacional de l'economia catalana.

—*Una altra novetat de la llei és la diferenciació entre fira i fira-mercat, la primera per a l'exposició estricta i l'altra per a exposició i compra i retirada de mercaderies. Per què aquesta classificació?*

—El concepte de fira-mercat era relativament previst per la llei del 84, com sigui que a Catalunya n'hi ha més de 200 de registrades en 900 muni-

"L'activitat és l'eina de comercialització més important."

CARME PUERTOLAS

cipis, en què participen més de 10.000 empreses. Vist que són activitats de dinamització local i comarcal, se n'assigna la tutela i l'autorització als ens locals.

—Això també pot significar més arrelament social d'aquestes activitats?

—De fet, ja formen part de la tradició. La recuperació dels ajuntaments democràtics va revitalitzar molt aquestes manifestacions, i el que fa ara la llei és de reconèixer el paper d'ajuntaments i comarques com a ens dinamitzadors del territori.

—Tenint en compte que als Països Catalans hi ha la major concentració firenca de l'estat espanyol (Barcelona i València), és possible una extensió d'aquesta llei amb vista a una col·laboració més estreta entre el Principat, el País Valencià i les Illes?

—Nosaltres hem anat divulgant la preparació d'aquesta llei, sobretot els estudis europeus en què es basa. Suposem que així com va passar amb la llei del 84, també amb aquesta succeirà que les altres comunitats autònomes l'adaptaran a les seves legislacions.

—Com es relaciona l'activitat en la dinàmica econòmica de l'eix mediterrani?

—Hi ha molta col·laboració. Hi ha algunes manifestacions que es fan a València, per exemple, que tenen el suport explícit de la Generalitat de Catalunya, pel fet de considerar que aquestes activitats compleixen perfectament el paper d'eines de comercialització d'un determinat sector, i en aquest sentit nosaltres hem renunciat a promoure activitats similars aquí. És una mena de "pacte entre se-

"El concepte de fira-mercat era relativament previst per la llei del 84, com sigui que a Catalunya n'hi ha més de 200 de registrades en 900 municipis, en què participen més de 10.000 empreses. Vist que són activitats de dinamització local i comarcal, se n'assigna la tutela i l'autorització als ens locals."

nyors". Hi ha una bona entesa en el sentit que la fira de València compleix perfectament els objectius que s'han proposat les empreses. Fins i tot, nosaltres hi hem anat en algunes ocasions, a donar suport als actes inaugurals.

—Aquesta situació es dona a la inversa?

—És més difícil. Per exemple, a Girona tenen des de fa tres anys una fira de serveis funeraris, Funeràlia. Però, curiosament, en el conjunt de l'estat, una de les zones on més importància té la indústria funerària és el País Valencià; doncs bé, al cap d'un temps va sortir una fira igual que la de Girona a València. Quan es produeixen aquestes coses, acaben essent dolentes totes dues perquè no fa que el país en el seu conjunt sigui més potent, sinó que en alguns casos acaba fent-les poc internacionals totes dues, amb poca capacitat de projecció de l'una i de l'altra.

—Tot això també és aplicable a les Illes?

—No. Allà hi ha una institució firenca que desenvolupa unes activitats orientades a dinamitzar el consum final. I en aquest sentit hi ha hagut converses: per exemple, hi ha en projecte una fira per resoldre els problemes de les parelles que es volen casar o que volen viure junts. En molt poc temps surten dues fires d'aquesta mena a Girona i Reus, i l'objectiu seria d'estendre aquest mateix saló a Lleida, Manresa i Ciutat de Mallorca. És a dir, la mateixa manifestació amb expositors de zona en cada ciutat, però amb un mateix concepte de fira. Això permet d'optimitzar-ne la publicitat i la difusió als mitjans de comunicació.

—Quin és el desafiament més immediat de les fires catalanes per a la projecció exterior?

—A part dels serveis que ens puguin venir de fora, nosaltres, si som capaços de muntar activitats d'aquest tipus i tenim una certa tradició organitzativa firenca, també hem de saber prestar serveis d'organització de fires als altres països. Per exemple, Alemanya, líder europeu en moltes fires, es va plantejar d'organitzar-ne al sud-est asiàtic. Com que saben que el professional del sud-est asiàtic mai no vindria en massa a Europa, calia promoure activitats en aquell entorn amb la tecnologia europea i perquè les empreses d'aquí prenguessin posicions en aquells mercats. Això ho ha fet Alemanya, i nosaltres incitem els sectors catalans que mirin d'ajuntar-se a nivell europeu i mirin de projectar-se.

—Tenim capacitat de fer-ho?

—Ja ho crec, que sí. Hi ha prou tradició i prou professionals experimentats al país perquè mirin d'exemplar l'àmbit d'influència. De fet, la Direcció General de Promoció Comercial s'esforça a incitar les empreses a guanyar segments de mercat internacional, mitjançant un organisme, el COPCA, que té trenta oficines a tot el món.

Oriol Cortacans